

РЕШЕНИЕ

№ 5222

гр. София, 04.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 28.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **1942** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Т., бул./ [улица], бл. П. Бизнес Център, ет., 7, чрез пълномощника си адв. Д. С.-САК, със съдебен адрес: [населено място] 1000, [улица], ет. 5, офис 3, срещу Решение № Ц-2/01.01.2022г., постановено от Комисия за енергийно и водно регулиране, в частта му по т.т. 1.6 и 2.6, с което е изменена, считано от 01.01.2022 г. премията на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници.

Жалбата е постъпила на 14.01.2022 г. – в срок, поради което е допустима.

С жалбата се иска решението в атакуваната част да бъде отменено.

Жалбоподателят [фирма], чрез адв. Д. С., редовно уведомен, се представлява от адв.Ц. и адв. Д..

Ответникът КЕВР, редовно уведомен, се представлява от юрк.М. и юрк. Р..

Заинтересованата страна ФОНД "СИГУРНОСТ НА ЕЛЕКТРОЕНЕРГИЙНАТА СИСТЕМА", редовно уведомени, не изпращат представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима. За дружеството е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, в какъвто смисъл е и съдебната практика. Жалбата е допустима и с оглед представените с нея доказателства – разрешения за ползване и договори за изкупуване на електрическа енергия.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваното Решение № Ц-2/01.01.22 г. на КЕВР във връзка с определянето на премиите за електрическа енергия от възобновяеми източници е определен нов размер на прогнозната пазарна цена за базов товар, като действалият преди това размер от 119 лв./MWh, съобразно Решение № Ц-25 от 01.07,2021 г. на КЕВР за периода от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г., е увеличен на 293.37 лв./MWh.

В зависимост от определената нова прогнозна пазарна цена за базов товар в размер на 293.37 лв./MWh, КЕВР е определила и прогнозната пазарна цена съответно за електропреносния оператор, електроразпределителните оператори и групите производители, както следва:

1. Независим преносен оператор - 307.79 лв./MWh;
2. Оператори на електроразпределителни мрежи - 323.63 лв./MWh;
3. Производители на електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия - 308.34 лв./MWh;
4. Производители на електрическа енергия, произведена от слънчева енергия - 274,96 лв./MWh;
5. Производители на електрическа енергия, произведена от вятърна енергия - 282.92 лв./MWh;
6. Производители на електрическа енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW - 283.48 лв./MWh;
7. Производители на електрическа енергия, произведена от биомаса - 294,36 лв./MWh.

От процедурна гледна точка, на свое заседание на 13.12.2021 г. КЕВР е открила производство по изменение на премиите, определени с Решение № Ц-25 от 01.07.2021 г. па КЕВР, в частта по т. Х., което да се осъществява по съкратена процедура и срокове.

КЕВР е определила срок за провеждане на процедура по обществено обсъждане в периода 15.12.21 г. до 17.12.2021 г. Обжалваното Решение на КЕВР е постановено на 01.01.2022 г.

Решението на КЕВР е взето след постановяване на Решение на Народното събрание на Република България от 15.12.2021 г.. с което е наложен мораториум на цената па електроенергията, ВиК услугите и топлинната енергия на нивата от 01.01.2021 г.

Дружеството жалбоподател е собственик на ветроенергиен парк „В.“, състоящ се от Ветроенергиен обект В. I (“В.“), с обща инсталирана мощност от 50 MW и Ветроенергиен обект В. II („Контакт Консул“), с обща инсталирана мощност от 22.5

MW, и двата обекта, разположени в землището на [населено място], [община], Област С. З., представляващи енергийни обекти по смисъла на § 1, т.23 от ПР на Закона за енергетиката /"ЗЕ"/, за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, /заедно наричани по-нататък "Енергийният обект" или „Енергийните обекти"/. Ветроенергиен обект В. ("В. I") е въведен в експлоатация с Разрешение за ползване № С 1-05-903 от 29.07.2010 г. и № СТ-05-1234 от 14.10.2010 г., издадени от Зам. Началника на ДНСК. Ветроенергиен обект Контакт Консул („В. II") е въведен в експлоатация в изпълнение на всички законови изисквания с Разрешение за ползване № ДК-07-СЗ-3 от 12.01.2012 г., издадено от Началника на РО „Н." С. З. при РДНСК - Югоизточен район. Жалбоподателят има сключени договори за присъединяване на производител на електрическа енергия към преносната електрическа мрежа с [фирма] („Н. ЕАД") за Ветроенергиен обект В. ("В. I") Договор с № ЕПЗ27 от 21.06.2010г. и за Ветроенергиен обект Контакт Консул („В. II") Договор с № 12ЕП-Х19А024 от 29.02.2012 г. [фирма] има сключени Договори за изкупуване на електрическата енергия с [фирма], както следва - Договор ЖГИД329/2010 от 24.06.2010 г. за Ветроенергиен обект В. ("В. I") и Договор №12ИЕ-3223008 от 27.04.2012 г. за Ветроенергиен обект Контакт Консул („В. II"), съгласно които произвежданата електрическа енергия се изкупува на преференциална цена. На основание § 68, ал. 9 от Закона за изменение и допълнение на закона за енергетиката, посочените Договори за изкупуване на електрическа енергия №ТИД329/2010 от 24.06.2010 г. и Договор №12ИЕ-3223008 от 27.04.2012 г. са прекратени по отношение на Енергийните обекти, с влизане в сила на Договорите за компенсиране с премии №В.-104/31.10.2018 г. - Ветроенергиен обект В. ("В. I") и №ВЕИ-103/31.10.2018 г. за Ветроенергиен обект Контакт Консул („В. II"), сключени между Жалбоподателя и Фонд "Сигурност на електроенергийната система", на основание § 68, ал. 1 от Закона за изменение и допълнение на закона за енергетиката във връзка с чл. 36и, ал.1 от ЗЕ. По силата на сключените Договори за компенсиране с премии (и двата в сила, считано от 01.01.2019 г. съгласно т.25 от същите), Фонд "Сигурност на електроенергийната система" компенсира Жалбоподателя с Премия по смисъла на § 68, ал.2 от Закона за изменение и допълнение на закона за енергетиката и чл. 21, ал.1 т. 8б от ЗЕ (парична сума, равна на произведението от количеството произведена електрическа енергия от Енергийните обекти и определената от КЕВР премия за 1 М. електрическа енергия) до размера на нетното специфично производство за Енергийните обекти, определено от КЕВР. За Енергийните обекти на Жалбоподателя е определена преференциална цена в размер на 188,29 лв./М., съгласно Решение Ц-10 от 30.03.2011 г. на КЕВР - за Ветроенергиен обект В. I ("В.") и преференциална цена в размер на 191,00 лв./М., съгласно Решение Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР - за Ветроенергиен обект В. II ("Контакт Консул"). С решение на КЕВР е определено нетно специфично производство за Ветроенергиен обект В. ("В. I") в размер на 2 000 kWh и за Ветроенергиен обект Контакт Консул („В. II") - 1 907 kWh. Жалбоподателят е титуляр на две лицензни за дейността „производство на електрическа енергия", издадени от КЕВР с № Л-324-01 от 12.04.2010 г. за Ветроенергиен обект В. ("В. I") и № Л-363-01 от 19.09.2011г. Ветроенергиен обект Контакт Консул („В. II"). Дружеството има сключен Договор за достъп с Е. ЕАД с №ВЕИ-012/24.03.2014 г. По силата на действащото законодателство, Жалбоподателят има качеството на производител на електрическа енергия от възобновяеми източници, ползващ преференциална цена

/премии/.

От правна страна съдът намира следното:

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката – чл. 10 ЗЕ, а с чл. 21, т. 8 на КЕВР е предоставено правомощието да осъществява регулирането на цените в случаите, предвидени в ЗЕ, както и да определя ежегодно пределна цена за сключване на сделки на пазара на балансираща енергия. В раздела за ценовото регулиране законодателят е посочил, че на регулиране от Комисията подлежат цените за достъп и/или за пренос през електропреносната и електроразпределителните мрежи /чл. 30, ал. 1, т. 10 и т. 13 ЗЕ/.

В подадената жалба са релевиращи доводи за незаконосъобразност на Решение № Ц-2 от 01.01.2022 г. на КЕВР, с което е изменена, считано от 01.01.2022 г. премията на производителите на електрическа енергия за ЕЦ с фотоволтаични модули над 5 kWp, постановено при съществени процесуални нарушения, при липса на мотиви, при неспазване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона.

Съдът намира за неоснователно твърдението на [фирма], относно противоречие на административния акт с Решението за изменение и допълнение на Решение на Народното събрание на Република България (НС) за справяне с ценовата криза на електроенергията, прието на 15 декември 2021 г., обн. ДВ, бр. 108 от 17.12.2021 г.

Решение № Ц-2 от 01.01.2022 г. на КЕВР е постановено на основание чл. 316, ал. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ), която разпоредба предоставя възможност за изменение на определените премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, при условие че е налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия. С процесното решение Комисията е изменила част от премиите, определени с Решение № Ц-25 от 01.07.2021 г., т. Х..

Действително, с Решение за изменение и допълнение на Решение на НС за справяне с ценовата криза на електроенергията, прието на 15 декември 2021 г., обн. ДВ, бр. 108 от 17.12.21 г., НС е наложило мораториум върху цената на електрическата енергия, ВиК услугите и топлинната енергия на регулиран пазар на нивата от 16 декември 2021 г., като срокът на неговото действие е до 31 март 2022 г. В конкретния случай обаче, жалбоподателят грешно счита, че посоченото решение на НС е относимо към административното производство, което е завършило с процесното решение. Така в мотивите на Решение № Ц-2 от 01.01.2022 г., на стр. 4, Комисията е изложила подробни съображения, защо това е така.

Съгласно чл. 316, ал. 1 от ЗЕ комисията има право при необходимост да изменя утвърдените цени на електрическата енергия, цените за достъп и/или пренос през електропреносната и/или електроразпределителните мрежи и цената и/или компонентата от цената по чл. 30, ал. 1, т. 17 по време на ценовия период, но не по-често от веднъж на календарно тримесечие. От друга страна текстът на ал. 2 на чл. 316 изрично посочва, че КЕВР има право при необходимост да измени определените премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, при условие че е налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на

организиран борсов пазар на електрическа енергия.

От анализа и съпоставката на двете разпоредби е видно, че същите се отнасят за две по съществото си различни фактически положения, регламентирани в посочените правни норми. Този извод се потвърждава от систематичното тълкуване на разпоредбите - отделени в две различни алинеи, а не обединени в една. Също така в ал. 1 на чл. 316 от ЗЕ изчерпателно са изброени цените, които подлежат на изменение по този ред, а именно това са всички цени, попадащи в чл. 30, ал. 1 от ЗЕ. Сред тях обаче не е прогнозната пазарна цена за базов товар, което обстоятелство потвърждава неправилността на тезата на жалбоподателя, че тази цена попада в обхвата на Решението на НС.

Извод за неправилност на твърденията на жалбоподателя, че процесното решение за определяне на премии попада в предметния обхват на Решението на НС е и фактът, че цените, попадащи в предметния обхват на чл. 31 б, ал. 1 от ЗЕ е предвидено да могат да се изменят веднъж на три месеца, докато за премиите този период е шест месеца. Видно, че цените се изменят при настъпване на определени условия, докато фактическата обстановка, която може да доведе до изменение на определените премии е коренно различна, т.е. липсва какъвто и да е идентитет между двете правни Фигури. Оттук отново следва и изводът, че по съществото си правоотношението по регулиране на цени, респективно тяхното изменение е различно от това по определяне на премии и тяхното изменение.

НС е наложило мораториум върху цената на електрическата енергия, ВиК услугите и топлинната енергия на регулиран пазар на нивата от 16 декември 2021 г., като срокът на неговото действие е до 31 март 2022 г. В конкретния случай, настоящото административно производство е свързано с изменението на определените с Решение № Ц-25 от 01.07.2021 г. на КЕВР премии, които се изчисляват като разлика между вече определени, съответно актуализирани преференциални цени на електрическата енергия и прогнозната пазарна цена за базов товар на организирания борсов пазар на електрическа енергия. Следва да се има предвид също, че по силата на чл. 100, ал. 4 от ЗЕ сделките, които се сключват от производители на електрическа енергия от възобновяеми източници, с обект с обща инсталирана мощност 0,5 MW и над 0,5 MW, се осъществяват на организиран борсов пазар на електрическа енергия по свободно договорени цени. Следователно тези сделки, се осъществяват по свободно договорени цени извън регулирания пазар. Предвид изложеното, решението на НС за налагане на мораториум върху цената на електрическата енергия на регулиран пазар не е приложимо по отношение на акта на КЕВР за изменението на Решение № Ц-25 от 01.07.21 г. на КЕВР, в частта по т. X., с което са определени за периода 01.07.2021 г. - 30.06.2022 г. премии за електрическа енергия от ВИ. Така, в случай, че не бъдат изчислени премии спрямо постигнатата цена на електрическата енергия на организирания борсов пазар, то премиите, които следва да бъдат изплатени за срока на мораториума от Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници, с обект с обща инсталирана мощност 0,5 MW и над 0,5 MW, ще доведат до свръхпечалба на последните от една страна, а от друга - ще се отрази крайно негативно на бюджета на Фонд „Сигурност на електроенергийната система“. Посочените обстоятелства, които са анализирани в хода на административното производство, са отразени в мотивите на процесното решение и съответстват на разпоредбата на чл. 31, т. 7 от ЗЕ, а именно, че

КЕВР се ръководи освен от принципите по чл. 23 и 24 и от принципа за справедливо прехвърляне на разходите от преференциални цени и премии за енергия от възобновяеми източници и високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия върху крайните клиенти на електрическа енергия присъединени към електроенергийната система, включително операторът на електропреносната мрежа и операторите на електроразпределителните мрежи, за технологичните разходи по пренос и разпределение.

На следващо място, видно от административната преписка, правното основание за приемане на Решение № Ц-2 от 01.01.2022 г. на КЕВР е чл. 316, ал. 2 от Закона за енергетиката, съгласно който: Комисията има право при необходимост да изменя определените премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, при условие че е налице съществено изменение между определената прогнозна цена на базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия.

От анализа на нормативния текст се установява, че изразът „определените премии” се отнася именно за премии, определени с решение (индивидуален административен акт) на Комисията, а изразът „но не по-често от веднъж на 6 месеца”, обозначава периодът, в който тези определени премии не следва и не могат да бъдат изменени. Следователно законодателят изрично е допуснал възможността да се изменят премии, определени с решение на Комисията, и това изменение да се извърши преди да изтече периодът, за който са били определени премиите, при условие, че е налице обективният факт на същественото изменение между определената прогнозна цена на базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар.

Комисията е определила за целите на настоящото административно производство прогнозна цена за базов товар (стр. 3 от Решение № Ц-2 от 01.01.2022 г.) в размер на 293,37 лв./MWh. Прогнозна пазарна цена за базов товар, определена с Решение № Ц-25 от 01.07.2021 г. за периода 01.07.2021 г. - 30.06.2022 г. е била в размер на 119,00 лв./MWh. Въз основа на подробен анализ на помесечните цени за базов товар на пазара „Ден напред“, както и данните за фючърсите за българския пазар на Европейската електроенергийна борса (Е.) за съответния период определената цена в размер на 119,00 лв./MWh е с над 180% отклонение спрямо постигнатата цена и прогнозната такава за оставащия срок от периода. Предвид наличието на съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия, Комисията е открила процедура за изменение на премиите, съгласно чл. 316, ал. 2 от ЗЕ, като след вземане предвид на стойностите на фючърсните сделки към началото на м. ноември 2021 г., прогнозната цена в размер на 293,37 лв./MWh спрямо старата прогнозна цена е с отклонение от 147%. Определянето на прогнозната цена за базов товар се извършва от КЕВР единствено за целите на определянето на премиите, т.е. не се регулират цени по смисъла на чл. 30, ал. 1 от ЗЕ. В тази връзка неправилно жалбоподателят

смесва институтите на определяне на премиите и този на определяне на цените в сектор „Енергетика“ и напълно неоснователно се позовава на стенограма от заседанието на 47-то Народно събрание, която по съществото си не е нормативен акт, т.е. не съдържа в себе си задължителни правила за поведение. Нещо повече, от цитираното в посочената стенограма е видно, че именно неприемането на предложението идва да покаже, че текстът на Решението на НС е точен и ясен и не се нуждае от допълнително изменение. В него е посочено, че „Народното събрание налага мораториум върху цената на електроенергията, ВиК услугите и топлинната енергия на регулирания пазар на нивата от 16 декември 2021 г. От анализа на цитирания текст е видно, че Решението на НС не предполага изричното изключване на правната възможност на КЕВР да определя прогнозна пазарна цена на електрическата енергия за целите на ценообразуването на премиите на електрическа енергия от възобновяеми източници, произведена от централи с обща инсталирана мощност 500 kW и над 500 kW, тъй като противно на посоченото от жалбоподателя, прогнозната цена за базов товар не попада в цените подлежащи на регулиране от КЕВР по реда на чл. 30, ал. 1 от ЗЕ, т.е. се прилага по отношение на субектите, които ползват регулирания пазар на електрическа енергия.

01.07.2021 На стр. 33 от Протокол № 287 от 13.12.2021 г. по т. 1, е видно, че КЕВР е приела Доклад с вх. № Е-Дк-1271 от 08.12.2021 г. относно изменение на определените с Решение № Ц-25 от 01.07.21 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране премии на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност 500 kW и над 500 kW на основание чл. 316, ал. 2 от ЗЕ и проект на решение за изменение на горепосочените премии, както и че с посоченото протоколно решение „Открива производство за изменение на премиите, определени с Решение № Ц-25 от 01.07.2021 г., в частта по т. X., на КЕВР, което да се осъществява по съкратени процедура и срокове“ и „Насрочва обществено обсъждане на проекта на решение на 15.12.2021 г. от 10:00 часа, на което да бъдат поканени заинтересовани лица - държавни органи, браншови организации, енергийни предприятия, клиенти, пряко свързани с изготвения проект, и организации на потребители“, определя „Срок за предоставяне на становища по проекта на решение - 17.12.2021 г., 17:00 ч.“ и указва „Цриетият проект на решение, датата и часа общественото обсъждане да бъдат оповестени на интернет страницата на Комисията за енергийно и водно регулиране.“. Видно от представените в хода на съдебното заседание извадки от интернет страницата на КЕВР, приложеният проект на решение, както и от приложеното на лист 194195 от административната преписка писмо с изх. № Е-03-17-52 от 13.12.2021 г., се установява, че със свое решение Комисията е приела съкратена процедура и срокове. Това решение е прието преди извършването на предвидените в него процесуални действия и предвижда осъществяване на основните етапи от процедурата по изменение на премиите по реда на чл. 316, ал. 2 от ЗЕ, а именно - извършване на проучване от назначена за целта работна група от експерти на Комисията, изготвяне на проект на решение, който да бъде разгледан и приет на закрито заседание на регулаторния орган, след което да се проведе обществено обсъждане, за което да бъдат поканени

всички заинтересовани лица и административният акт да се приеме след разглеждане на постъпилите становища. Видно е, че правилата, гарантиращи защитата на правата и интересите на заинтересованите страни, са спазени, като страните са уведомени за откриването на процедурата, проведено е обществено обсъждане за изслушването им, предоставен им е достатъчен срок за становища и възражения, които са обсъдени в мотивите към административния акт. Всички извършени процесуални действия са в съответствие с приетата процедура.

На стр. 3-4 от проекта на решение е посочено, че КЕВР приема съкратена процедура и съкратени срокове за изменение на цените на електрическата енергия. Това решение, съгласно чл. 21, ал. 5 от АПК не представлява индивидуален административен акт, поради което не подлежи на съобщаване по реда на чл. 61 от АПК, а за съдържанието му и за откритата процедура за изменение на цените дружеството е уведомено чрез цялостното му отразяване в проекта на решение, публикуван на интернет страницата на Комисията. По този начин е изпълнено изискването на чл. 26, ал. 1 от АПК за уведомяване на заинтересованите граждани и организации за започване на производството. Видно от характеристиките на документа, който може да се види и към настоящия момент на интернет адрес: https://www.dker.bg/index.php?mact=C..mdf847,default,l&mdf847display=list&mdfB47r_everse=1&mdf847category=G.-bg&mdf847date=2021-12&mdf847returnid=101&page=101 поканата за обществено обсъждане, заедно с проекта на решение е публикувана на интернет страницата на Комисията на 13.12.2021 г. в 11:46 ч. Общественото обсъждане се е състояло на 15.12.21 г. Комисията е изпълнила нормативните изисквания относно провеждане на заседанията си. Нормата на чл. 316 от ЗЕ е специална както по отношение на АПК, така и по отношение на чл. 14 от ЗЕ, в които се съдържат общите правила за провеждане на обществено обсъждане от КЕВР. В конкретния случай законодателят е предвидил извънредна процедура за изменение на премии, като в тази връзка е предоставил на преценката на КЕВР сама да определя процесуалните срокове и реда, по който ще се развие административното производство, без да обвързва това с допълнителни задължения от страна на Комисията.

Решението е подробно мотивирано, съображения на регулаторния орган се съдържат и в други документи също представени по делото, предхождащи приетото решение, а именно - доклади, протоколи от обществено обсъждане и закрити заседания на Комисията. Жалбоподателят неоснователно смесва мотиви с фактически и правни основания - мотивите се излагат на основание чл. 59, ал. 1 от АПК, докато фактическите основания - съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Фактическите основания за издаване на Решение № Ц-2 от 01.01.2022 г. бяха разгледани по-горе. Несъгласието на жалбоподателя с посочените фактически основания и изложените съображения от административния орган не може да се приравни на липса на мотиви. По отношение на твърдението за изписване на чл. 316 от Закона за енергията от възобновяеми източници, а не на ЗЕ, е ясно, че се касае за очевидна фактическа грешка, която не следва да доведе до незаконосъобразност на акта. В тази връзка е и съществуващата съдебна практика по подобен тип

решение на КЕВР, а именно Решение № 354 от 18.01.2022 по адм. дело № 7091 от 2021 г. на Върховния административен съд, Трето отделение е посочено, че: „Що се касае до посочения в обстоятелствената част и диспозитива на акта период, явно е че се касае за очевидна фактическа грешка, за чието отстраняване не е депозирано в срок искане от страна на касатора“.

Бланкетни са твърденията на жалбоподателя за противоречие на оспорения административен акт с целта на закона и чл. 2 от ЗЕВИ, свързани с насърчаване на производството от възобновяеми източници, а точно обратното.

Административният акт е постановен изцяло в съответствие с разпоредбите на материалния закон, от компетентния за това административен орган, в рамките на законовите му правомощия и при спазване на целта на закона. Предвид гореизложеното е спазена нормата на чл. 4 от АПК.

Решение № Ц-2 от 01.01.2022 г. е постановено предвид целта на закона, в това число и целта и на ЗЕ и на ЗЕВИ. Това е така, тъй като от анализа на измененията на ЗЕВИ и отпадането на стимулите по чл. 18, ал. 1, т. 6, т. 7 и т. 8 от ЗЕВИ и чл. 31 и чл. 32 от ЗЕВИ (§ 54 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, ДВ, бр. 17 от 2015 г. и § 20 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, ДВ, бр. 56 от 2015 г.), държавната политика в областта на развитието на енергията от възобновяеми източници е свързана с отпадане на задължението за изкупуване на произведената енергия по преференциална цена за фиксиран период от време и въвеждане на нови стимули в тази връзка, които да съответстват на чл. 107 и 108 от Договора за функциониране на европейския съюз, които забраняват прекомерната държавна помощ. В тази връзка са и измененията на ЗЕ, въведени с § 68 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, ДВ, бр. 38 от 2018 г., § 34 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, ДВ, бр. 41 от 2019 г. и § 28 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, ДВ, бр. 9 от 2021 г., които предвиждат прекратяване на дългосрочните договори за изкупуване на енергията по преференциална цена и преминаване към изцяло нов, пазарноориентиран модел - на договори чрез компенсиране с премии, които от една страна минимизира ефектите от прекомерната държавна помощ, а от друга създава стимули за активно поведение на производителите на пазара на електрическа енергия, което от своя страна допринася за неговата ликвидност, респективно постигане на оптимални цени за всички участници по веригата производство-търговия-потребление на електрическа енергия.

На следващо място с процесното решение се стимулира повече производители на електрическа енергия да търсят по-голяма реализация на произвежданата от тях енергия на свободен пазар, което не само че не ограничава конкуренцията, а точно обратното създава предпоставки за намаляване на цената на електрическата енергия като увеличава ликвидността на пазара. Това от своя страна съответства на целта на ЗЕ, определена в чл. 2, ал. 1, т. 4, а именно енергийни доставки да се извършват при минимални разходи, тъй като от една страна се намалява цената на електрическата енергия на пазара на едро, а от друга се избягва ефектът от натрупване на свръхпечалби от едни участници на енергийния пазар за сметка на други.

Изложените аргументи в жалбата на стр. 6, стр. 7 и стр. 8 са неотнoсими към настоящото съдебно производство, доколкото част от съображенията във връзка с Раздел III а от Наредба № 1 за регулиране цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), например, следва да са предмет на друго производство, а именно такова по оспорването на подзаконов нормативен акт. Следва да се вземе предвид, че именно след такова дело посочените разпоредби са били потвърдени от Върховния административен съд (ВАС) като отговарящи на материалния закон с Решение № 767 от 17.01.2020 г. по адм. дело № 10131 от 2018 г. на ВАС, Четвърто отделение, оставено в сила с Решение № 10338 от 28.07.2020 г. по адм. Дело № 4116 от 2020 г. на ВАС, Петчленен състав - -1 колегия.

Във връзка с цитираната практика на ВАС по отношение на мотивите на административния акт, съдът счита, че съдебната практика е превратно тълкувана и извадена от контекста, като посоченият цитат е неотнoсим към предмета на настоящото дело.

Твърденията на жалбоподателя са във връзка с целесъобразността на акта, По изложените съображения съдът намира, че атакуваното решение е законосъобразно, поради което жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора разносните следва да бъдат възложени на жалбоподателя в размер на 200 лв. за юрисконсултско възнаграждение съобразно чл. 8, ал. 2 от Наредба № 1/2014 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Т., бул./ [улица], бл. П. Бизнес Център, ет., 7, чрез пълномощника си адв. Д. С.-САК, със съдебен адрес: [населено място] 1000, [улица], ет. 5, офис 3, срещу Решение № Ц-2/01.01.2022г., постановено от Комисия за енергийно и водно регулиране, в частта му по т.т. 1.6 и 2.6, с което е изменена, считано от 01.01.2022 г. премията на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници.

ОСЪЖДА на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Т., бул./ [улица], бл. П. Бизнес Център, ет. 7, да заплати на КЕВР направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ:

